

MANGASI SIHOMBING

*Duna VI.**Ima egy fogoly királynőért*

*Botrányos hírekkel ostromolsz,
 Bölcs folyam.
 Zokogó tücskök, békák, halak,
 Bivalyok és tigrisek hömpölyögnek
 Benned némán,
 Jajuk ott rekedt napkeleten,
 S csak kereng, kereng a néhai éden,
 A legyilkolt idill tengerpartja körül.
 Tudom, barátom, tudom én,
 Ázsia szökevény fellegei súgják,
 Azokat látom most tükrodben is.
 De tudd meg, nemcsak ők,
 Roppant elefántok, komodói sárkányok
 Dübörgik le az önkény, a börtön pokláig,
 Sasok, sólymok vijjogják világgá a vágyat:
 Szabadságot a hős királynőnek!
 Ám ki haramia, süket és
 Vak az mindenkor, mindenütt.
 Vagdossa akár királynő nyelvét
 S köttesse ki bár bírái elébe –
 Nincsen világ, se földi nép,
 Nincs lélek, mely megnyílna annak,
 Még ha szó, még ha igazság sincs immár,
 Mi ne előtte hajladozna.
 Előtte, ki
 Koronáját elorozta,
 Száját teletömte,
 Lábát béklyóba verte,
 Csak mert
 Embernek nézi az embert.
 Hát ország ez így?*

*A dzsungel törvénye fütyül az
 Igazságra,
 Szemét kiszúrja,
 Fülét levágja,
 Száját beveri a jognak,
 Szemétre veti a zsarnokság
 Bírálhatatlan parancsa szerint,
 A néma sóhajok,
 A betiltott könnyek
 és az időközben hazatért férje mellé.
 Hát mit tartogat még ez a rémuralom?
 Despoták, banditák,
 Magukból kifordult férfiak
 Töltik ocsmány vágyaikat
 A rabságban megöszült királynőn,
 Bezzeg a harcmezőt elkerülik.
 Ó, mily hitvány regiment!
 Ám nincs az a gyalázat, melynek tüze
 Elforralná vérének, annak,
 Ki rabságával is
 A szabadság örök eszményét hirdeti.
 Igen, szikla-hitű asszony,
 Ki állod még az idő próbáját,
 Fohászkodom, imádkozom érted.
 Lelked békessége
 Maradjon velem mindörökké.*

**Debreceni István nyersfordítása alapján
 fordította Léka Géza**